392R2066

30.7.92 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 215/49

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2066/92

av den 30 juni 1992

om ändring av förordning (EEG) nr 805/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött och om upphävande av förordning (EEG) nr 468/87 om allmänna föreskrifter för det särskilda bidraget till nötköttsproducenter och förordning (EEG) nr 1357/80 om införandet av en bidragsordning för hållande av am- och dikor

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag(1),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande(2),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande(3), och

med beaktande av följande:

Nötköttssektorn påverkas ständigt av ekonomiska faktorer som, med beaktande av möjligheterna att exportera till tredje land, orsakar strukturell obalans mellan utbud och efterfrågan på gemenskapsmarknaden.

För att förbättra jordbrukssituationen i allmänhet måste man vidta åtgärder både inom de jordbrukssektorer som förser nötköttsproduktionen med råvaror och inom själva nötköttssektorn. Dessa åtgärder bör medföra ett lägre interventionspris på nötkött.

På grund av de följder detta har för producenterna bör dessa ges en betydande kompensation ordentligt genom bidrag med en gräns för antalet bidragsberättigande handjur som motsvarar nivån för ett ekonomiskt bärkraftigt företag. På grund av att de företag som föder upp boskap är av skiftande karaktär bör det särskilda bidraget för nötköttsproducenter och bidraget för att bibehålla am- och dikor finnas kvar. Dessa ordningar bör anpassas till den nya situationen genom att bidragsvillkoren ändras.

Omläggningen av bidraget bör inte medföra en ökning av den sammanlagda produktionen. Därför bör antalet bidragsberättigande djur begränsas genom att man använder sig av regionala respektive individuella tak som skall fastställas på grundval av referensår. De flesta medlemsstaterna har inte tillgång till sådana uppgifter om den särskilda bidragsordningen som är nödvändiga för att fastställa individuella referenstak för varje producent. Dessutom skulle sådana ingående uppskattningar innebära en mängd administrativa problem. Medlemsstaterna bör därför vara fria att välja mellan att fastställa individuella eller regionala tak.

Slakt av ett för stort antal djur under slaktperioden kan störa marknaden och innebära för stora interventionsuppköp. För att uppmuntra att slakt sker vid andra tider än under den årliga uppstallningsperioden bör det utöver det särskilda bidraget på vissa villkor beviljas ett tilläggsbidrag för djur som slaktas vid andra tider än under den säsong som utgörs av årets fyra första månader.

För am- och dikobidraget bör det införas bestämmelser om individuella referenstak. Vissa produktionsökningar blir nödvändiga på grund av förändringar i bidragstagarens tillgångar eller produktionsförmåga. Det bör därför vara möjligt att på vissa villkor överföra rättigheter som har erhållits med avseende på de individuella taken till andra producenter, antingen tillsammans med företaget eller utan förbindelse mellan bidragsrättigheterna och de brukade arealerna.

Nya producenter och redan etablerade producenter, vars individuella tak av olika orsaker inte motsvarar den normala förändringen i am- och dikobesättningen, skall inte utestängas från rätten till bidrag. Det bör därför införas bestämmelser om inrättande av en nationell reserv som till en början upprättas genom ett fast avdrag från alla producenters individuella tak och som senare skall underhållas och administreras enligt gemenskapskriterier. Av samma skäl är det lämpligt att för överlåtelse av bidragsrättigheter utan överlåtelse av företaget fastställa bestämmelser som gör det möjligt att dra tillbaka en del av dessa överlåtna rättigheter utan att betala ut kompensation och att placera de indragna rättigheterna i den nationella reserven.

För att stödja producenter i mindre gynnade områden bör det införas bestämmelser om att upprätta ytterligare en reserv som skall fördelas enbart mellan dessa producenter.

Det är lämpligt att upprätta ett samband mellan utsatta områden eller platser och produktionen av am- och dikor för att säkra att denna produktion bevaras, särskilt i områden där det inte finns några andra alternativ.

På grund av tendensen mot allt intensivare nötköttsproduktion bör bidragen till boskapsuppfödning fastställas med hänsyn tillvarje företags möjligheter att

(1) EGT nr C 303, 22.11.1991, s. 29.
(2) EGT nr C 125, 18.5.1992.
(3) EGT nr C 98, 21.4.1992, s. 20.

utnyttja foderkapaciteten i förhållande till djurens antal och art. För att uppmuntra extensiv produktion bör beviljande av bidrag vara beroende av att en högsta djurtäthet respekteras och ett tilläggsbelopp bör beviljas till producenter som inte överskrider en lägsta djurtäthet. Man bör dock ta hänsyn till mindre producenter.

En av de faktorer som bidrar till att minska marknadens stabilitet är att boskapsuppfödningen har tillgång till ett stort antal mjölkraskalvar av hankön. Mot bakgrund av skillnaderna i produktionsstruktur i medlemsstaterna bör dessa ges möjligheten att välja mellan att betala ett slaktbidrag för dessa kalvar och att införa en ny interventionsordning för lätta slaktkroppar av handjur.

Storleken på det särskilda bidraget och am- och dikobidraget bör gradvis anpassas i flera steg. För att nå det eftersträvade ekonomiska målet måste bidragen beviljas inom en viss tid.

Jordbruket i de nya tyska delstaterna befinner sig i en situation som skiljer sig ifrån resten av gemenskapen. Det genomgår en fortlöpande och djupgående strukturomvandling som kommer att innebära förändringar av många företags storlek, organisation och produktionsstruktur. Man bör ta hänsyn till dessa särskilda förhållanden genom att möjliggöra speciella övergångsåtgärder. Särskilda regionala tak bör därför fastställas för ordningen med det särskilda bidraget och am- och dikobidraget. Tyskland bör bemyndigas att fastställa hur dessa åtgärder skall administreras i detalj. På grundval av en rapport från kommissionen skall rådet besluta om integrationen av de tyska delstaternas områden i gemenskapsordningen.

Beträffande am- och dikobidraget måste särskilda krav fastställas för övergången från den gamla ordningen till den nya.

För att bevara konsekvensen i gemenskapens jordbrukslagstiftning är det lämpligt att använda de redan gällande rättsakterna för att fastställa bestämmelser om produktionsextensifiering. Rådets förordning (EEG) nr 2328/91 av den 15 juli 1991 om förbättring av effektiviteten och strukturen inom jordbruket([1]) och rådets direktiv 75/268/EEG av den 28 april 1975 om bergsjordbruk och jordbruk i mindre gynnade områden([2]) kan användas i detta syfte.

För att kontrollera de uppfödningsföretag som får beviljas bidrag måste man införa ett märknings- och registreringssystem för boskap. Detta system skall uppfylla kriterier som är desamma i hela gemenskapen.

För att förenkla jordbrukslagstiftningen bör bidragsordningarna och interventionsåtgärderna delas upp i två olika avsnitt i förordning (EEG) nr 805/68([3]).

([1]) EGT nr L 218, 6.8.1991, s. 1.
([2]) EGT nr L 128, 19.5.1975, s. 1. Senast ändrat genom förordning (EEG) nr 797/85 (EGT nr L 93, 30.3.1985, s. 1).
([3]) EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24. Senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1628/91 (EGT nr L 150, 15.6.1991, s. 16).

Förordning (EEG) nr 468/87([4]) och (EEG) nr 1357/80([5]) skall upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 805/68 ändras på följande sätt:

1. Följande rubrik skall föras in före artikel 4a:

"Avsnitt 1 – Bidrag".

2. Artikel 4a skall ersättas med följande:

"Artikel 4a

I detta avsnitt avses med

— *producent:* en enskild jordbrukare, fysisk eller juridisk person eller grupp av fysiska eller juridiska personer, oavsett vilken rättslig status som nationell lagstiftning ger en sådan grupp eller dess medlemmar, vars företag ligger inom gemenskapens territorium och som bedriver nötboskapsuppfödning,

— *företag:* alla produktionsenheter som drivs av producenten och som ligger inom en enda medlemsstats territorium,

— *am- och diko:*

i) en ko som tillhör en köttras eller som är framavlad genom korsning med en köttras, och som ingår i en besättning som är avsedd för uppfödning av kalvar för köttproduktion,

ii) dräktig kviga som ersätter en am- och diko och som uppfyller samma kriterier.

Artikel 4b

1. En producent som håller handjur av nötkreatur på sitt företag får efter ansökan beviljas ett särskilt bidrag. Det skall beviljas i form av ett årligt bidrag per kalenderår och per företag inom gränserna för regionala tak för högst 90 djur i var och en av de åldersgrupper som anges i punkt 2.

2. Bidraget skall beviljas högst två gånger under livstiden för varje handjur av nötkreatur enligt följande:

— Första gången vid 10 månaders ålder.

— Andra gången efter att den har nått en ålder på 22 månader.

([4]) EGT nr L 48, 17.2.1987, s. 4.
([5]) EGT nr L 140, 5.6.1980, s. 1.

För att berättiga till bidrag skall varje djur, för vilket bidrag har sökts, ha hållits för uppfödning hos producenten under en given period.

3. När det totala antalet djur som uppfyller kraven för beviljande av det särskilda bidraget och för vilka bidrag har sökts i en region är större än det regionala taket skall antalet bidragsberättigande djur per producent och för det aktuella året minskas proportionellt.

Vid beräkningen av det totala antalet skall man endast ta hänsyn till djur i åldersgruppen 10–21 månader för vilka bidrag har sökts.

I denna artikel avses med

a) *region:* en medlemsstat eller en region i en medlemsstat enligt den aktuella medlemsstatens val,

b) *regionalt tak:* det antal djur i en region och under ett referensår som är berättigade till det särskilda bidraget. Medlemsstaterna får välja 1990, 1991 eller 1992 som referensår för hela sitt territorium. Medlemsstaterna skall meddela sitt val av referensår till kommissionen före den 31 januari 1993.

4. Om medlemsstaterna har tillgång till de nödvändiga uppgifterna får de ge individuella tak till alla producenter inom gränserna för sina regionala tak och på grundval av objektiva kriterier.

I så fall gäller följande:

a) Varje producents rätt till bidrag skall vara begränsad till det individuella taket.

b) Den proportionella minskningen skall inte tillämpas.

c) Medlemsstaterna skall fastställa särskilda administrativa bestämmelser i enlighet med principerna i artikel 4e och 4f.

5. Medlemsstaterna får besluta att bevilja bidrag vid tiden för djurens slakt. Det skall endast beviljas för slaktkroppar som väger minst 200 kg.

Bidraget skall betalas ut eller föras vidare till producenterna.

Förenade kungariket skall bemyndigas att i Nordirland tillämpa en ordning för det särskilda bidraget vilken avviker från den som tillämpas i resten av landet.

6. Bidragsbeloppet per bidragsberättigat djur skall vara

— 60 ecu för kalenderåret 1993,

— 75 ecu för kalenderåret 1994,

— 90 ecu från och med kalenderåret 1995.

Utom i vederbörligen grundade undantagsfall skall betalningen ske så snart kontrollen är genomförd och inte senare än den 30 juni året efter det år som bidragsansökan gäller.

7. Senast från den tidpunkt då den första bidragsansökningen görs skall ett administrativt dokument följa varje handjur av nötkreatur tills det slaktas.

8. Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 27.

Artikel 4c

1. Om antalet handjur av nötkreatur som slaktas i en medlemsstat under perioden 1 september–30 november samma år är större än 40 % av den årliga slakten av handjur av nötkreatur, får producenterna från kalenderåret 1993 efter ansökan beviljas ett tilläggsbidrag till det särskilda bidrag som avses i artikel 4b (säsongutjämningsbidrag).

För att avgöra om gränsen på 40 % har passerats skall man ta hänsyn till den slakt som har skett under det andra året före året för slakten av det bidragsberättigande djuret.

Vid tillämpningen av denna artikel på Förenade kungariket skall Nordirland betraktas som en separat enhet.

2. Bidragsbeloppet skall fastställas till 60 ecu för varje handjur av nötkreatur för vilken det särskilda bidraget redan har erhållits och som slaktas under perioden 1 januari – 30 april under det kommande året.

3. Före utgången av 1995 skall kommissionen lämna en rapport till rådet om verkningarna av denna bidragsordning tillsammans med lämpliga förslag.

4. Kommissionen skall anta genomförandebestämmelser för denna artikel enligt förfarandet i artikel 27.

Artikel 4d

1. Producenter som håller am- och dikor på sitt företag kan efter ansökan beviljas bidrag för hållande av am- och dikor (am- och dikobidrag).

2. Producentens rätt till bidrag skall begränsas av ett individuellt tak. Detta tak skall vara lika med det antal djur för vilket bidrag har beviljats med avseende på referensåret, med ett avdrag som gör det möjligt att upprätta en nationell reserv enligt artikel 4f. Medlemsstaterna får välja 1990, 1991 eller 1992 som referensår. Medlemsstaterna skall meddela sitt val av referensår till kommissionen före den 31 januari 1993.

3. Om bidraget på grund av naturliga omständigheter inte har betalats ut eller har betalats ut med ett nedsatt belopp för ett referensår, får man utgå från det antal djur som motsvarar betalningarna under det närmaste referensåret.

Om bidraget inte har betalats ut eller om det har betalats ut med ett nedsatt belopp för referensåret, till följd av användning av sanktioner, skall man utgå från det antal djur som har noterats vid den kontroll som sanktionerna grundas på.

4. De producenter som har beviljats bidrag med avseende på referensåret och som också har begärt bidrag för åren till och med 1992, skall vara bidragsberättigade.

5. Bidraget skall beviljas alla producenter som inte levererar mjölk eller mjölkprodukter från sitt företag under 12 månader från den dag då ansökan lämnas in, förutsatt att de under minst sex månader i följd under denna period håller ett antal am- och dikor som är minst lika stort som det antal för vilket bidrag har sökts.

Om mjölk eller mjölkprodukter levereras från företaget direkt till konsumenten skall detta dock inte hindra att bidraget beviljas.

6. Bidraget skall också beviljas de producenter som levererar mjölk eller mjölkprodukter vars individuella referenskvantitet i enlighet med artikel 5c i förordning (EEG) 804/68() inte överskrider 60 000 kg.

I så fall skall bidraget beviljas för högst 10 am- och dikor per företag vilka hålls minst sex månader i följd från den dag då ansökan lämnas in.

Huruvida korna tillhör en am- och dikobesättning eller en mjölkkobesättning skall kontrolleras på grundval av bidragstagarens referenskvantitet och en genomsnittlig mjölkavkastning som skall fastställas enligt förfarandet i artikel 27.

7. Bidragsbeloppet per bidragsberättigande djur skall vara

— 70 ecu för kalenderåret 1993,

— 95 ecu för kalenderåret 1994,

— 120 ecu från och med kalenderåret 1995.

Utom i vederbörligen grundade undantagsfall skall betalningen ske så snart kontrollen är genomförd och inte senare än den 30 juni året efter det år som bidragsansökan gäller.

Medlemsstaterna får bevilja ett nationellt tilläggsbidrag på upp till 25 ecu per ko förutsatt att det inte medför diskriminering mellan boskapsuppfödarna i den aktuella medlemsstaten.

Vad gäller de företag som ligger i de regioner som anges i bilagan till förordning (EEG) nr 2052/88() skall de första 20 ecu per ko av detta tilläggsbidrag finansieras av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ).

8. Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 27

— särskilt de föreskrifter som gör det möjligt för medlemsstaterna att, med hänsyn till strukturen av deras am- och dikobesättningar, fastställa det avdrag som anges i punkt 2,

— och även föreskrifterna gällande definitionen av begreppet am- och diko i artikel 4a.

---

(1) Radets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden fPor mjölk och mjölkprodukter (EGT nr L 148, 28.6.1968, S. 13). Senast ändrad genom förordning (EEG) nr 816/92 (EGT nr L 86, 1.4.1992, s. 83).

(2) Radets förordning (EEG) nr 2052/88 av den 24 juni 1988 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordning av deras verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter (EGT nr L 185, 15.7.1988, s. 9).

Artikel 4e

1. Om en producent säljer eller på annat sätt överlåter sitt företag får han överlåta alla sina rättigheter till am- och dikobidrag till den person som tar över företaget. Han får också helt eller delvis överlåta sina rättigheter till andra producenter utan att överlåta sitt företag. Kommissionen får, i enlighet med förfarandet i artikel 27, fastställa särskilda föreskrifter för det minsta antal som får utgöra en delöverlåtelse.

I fall av överlåtelse av rättigheterna utan överlåtelse av företaget skall en del av de överlåtna rättigheterna, vilken inte skall vara större än 15 %, överföras utan ersättning till den nationella reserven i den medlemsstat där företaget är beläget, för att delas ut gratis till nya producenter eller till andra prioriterade producenter enligt artikel 4f.2.

2. Medlemsstaterna

a) skall vidta nödvändiga åtgärder för att hindra att bidragsrättigheterna överlåts till områden utanförkänsliga områden eller regioner där nötköttsproduktionen är särskilt viktig för den lokala ekonomin,

b) får bestämma att en överlåtelse av rättigheter utan överlåtelse av företaget skall ske antingen direkt mellan producenterna eller via den nationella reserven.

3. Medlemsstaterna får, före en dag som senare skall fastställas, tillåta tillfälliga upplåtelser av den del av bidragsrättigheterna som den producent som innehar dem inte själv tänker använda.

4. De bidragsrättigheter som har överlåtits eller tillfälligt överlåtits till en producent skall läggas till dem som han har tilldelats inom ramarna för sitt ursprungliga individuella tak.

5. Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 27.

Dessa föreskrifter skall särskilt innebära att medlemsstaterna ges möjlighet att lösa problem som uppstår i samband med att bidragsrättigheter överlåts av producenter som inte äger den mark som nyttjas av deras företag.

Artikel 4f

1. Varje medlemsstat skall upprätta en ursprunglig nationell reserv som motsvarar minst 1 % och högst 3 % av det totala antal djur för vilka ett am- och dikobidrag har beviljats under referensåret till producenter vars företag ligger inom statens territorium. Alla bidrag som har dragits tillbaka enligt artikel 4e.1 skall också läggas till denna nationella reserv.

För Tyskland skall den ursprungliga nationella reserven beräknas på grundval av det totala antal djur för vilka ett am- och dikobidrag har beviljats under referensåret till producenter vars företag ligger i de gamla tyska delstaterna. Denna reserv skall gälla endast dessa producenter.

2. Medlemsstaterna skall använda sina nationella reserver för att inom reservernas gränser bevilja rättigheter särskilt till följande producenter:

a) Producenter som har ansökt om ett bidrag före den 1 januari 1993 och som på ett tillfredsställande sätt har bevisat för den behöriga myndigheten att tillämpningen av individuella tak enligt artikel 4d.2 skulle äventyra deras företags bärkraft med hänsyn till införandet av ett investeringsprogram för nötköttssektorn som utformats före den 1 januari 1993.

b) Producenter som med avseende på referensåret har lämnat in en ansökan om bidrag som på grund avexceptionella omständigheter inte motsvarar den faktiska situation som har utformats under tidigare år.

c) Producenter som regelbundet har lämnat in bidragsansökningar, dock inte under referensåret.

d) Producenter som lämnar in en bidragsansökan för första gången under året efter referensåret eller senare år.

e) Producenter som har förvärvat en del av de arealer som tidigare har använts till boskapsuppfödning av andra producenter.

3. Det skall upprättas en tilläggsreserv som motsvarar 1 % av summan av de individuella taken för producenter i mindre gynnade områden i varje medlemsstat. Denna reserv skall uteslutande användas för producenter i sådana områden på villkor som medlemsstaterna själva skall bestämma.

För Tyskland skall tilläggsreserven vara lika med 1 % av summan av de individuella tak som gäller för de producenter vars företag ligger i mindre gynnade områden i de gamla tyska delstaterna. Denna reserv skall gälla endast dessa producenter.

4. Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 27.

Samma förfarande skall användas för att fastställa följande:

— De bestämmelser som skall tillämpas om den nationella reserven i en medlemsstat inte används.

— De övergångsåtgärder som behövs för att underlätta övergången från den tidigare ordningen till den ordning som fastställs i denna förordning och särskilt åtgärder som gäller de producenter som för första gången erhöll am- och dikobidraget under 1991 eller 1992 i de fall då detta år följer direkt på det referensår som den aktuella medlemsstaten har valt.

5. Före den 1 juli 1996 skall kommissionen lämna en rapport till rådet om tillämpningen av den ordning som anges i artikel 4e och i denna artikel tillsammans med förslag som bedöms nödvändiga.

Artikel 4g

1. Det totala antalet djur som berättigar till det särskilda bidraget och am- och dikobidraget skall begränsas av att man tillämpar en djurtäthetsfaktor inom företaget. Denna djurtäthetsfaktor skall uttryckas som förhållandet mellan antalet djurenheter och den grovfoderareal som används till foder till företagets djur. En producent skall medgesundantag från tillämpningen av denna djurtäthetsfaktor om det antal djur på hans företag som skall användas vid beräkningen av djurtätheten är högst 15 djurenheter.

2. Djurtätheten skall fastställas till

— 3,5 djurenheter/ha för kalenderåret 1993,

— 3 djurenheter/ha för kalenderåret 1994,

— 2,5 djurenheter/ha för kalenderåret 1995,

— 2 djurenheter/ha från och med kalenderåret 1996.

3. Vid fastställandet av företagets djurtäthetsfaktor skall följande ingå i beräkningen:

— Handjur av nötkreatur, am- och dikor, får och/eller getter för vilka bidragsansökningar har gjorts samt de mjölkkor som behövs för att producera den referenskvantitet av mjölk som har tilldelats producenten. Antalet djur skall räknas om till djurenheter med hjälp av omräkningstabellen i bilaga 1 till förordning (EEG) nr 2328/91.

— Grovfoderareal, vilket innebär den areal på företaget som är tillgänglig för uppfödning av nötkreatur och får eller getter under hela kalenderåret. Grovfoderarealen omfattar inte byggnader, skog, dammar, vägar eller arealer som används till andra grödor som omfattas av ordningar för gemenskapsstöd eller fleråriga grödor eller trädgårdsgrödor eller arealer som omfattas av samma ordning som den som gäller för producenter av vissa jordbruksgrödor, eller

som omfattas av en nationell ordning eller en gemenskapsordning för träda utom den ordning som anges i artikel 2.3 tredje stycket, punkt a i förordning (EEG) nr 2328/91. Grovfoderareal omfattar arealer som brukas gemensamt och arealer som används till blandad odling i enlighet med bestämmelser som skall fastställas enligt förfarandet i artikel 27.

4. Nötkreatur för vilka det särskilda bidraget eller am- och dikobidraget beviljas skall identifieras med en lämplig märkning. Identifikationsuppgifter skall föras in i ett särskilt register som förs av producenten.

5. Kommissionen skall anta närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel enligt förfarandet i artikel 27 och särskilt de föreskrifter som gör det möjligt att förhindra att djurtäthetsfaktorn tillämpas felaktigt.

Artikel 4h

1. Producenter som erhåller det särskilda bidraget eller am- och dikobidraget kan erhålla ett tilläggsbelopp på 30 ecu per beviljat bidrag förutsatt att djurtätheten på deras företag under kalenderåret är mindre än 1,4 djurenheter per hektar.

2. Kommissionen skall fastställa närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel enligt förfarandet i artikel 27.

Artikel 4i

1. Producenterna kan erhålla ett bearbetningsbidrag för tjurkalvar av mjölkras som tas ur produktionen innan de är äldre än tio dagar (bearbetningsbidrag).

2. Bidragsbeloppet skall vara 100 ecu per kalv. Utom i vederbörligen grundade undantagsfall skall betalningen ske inom fyra månader från den dag då ansökan lämnades in.

3. Varje medlemsstat kan mot bakgrund av sin produktionsstruktur besluta att inte tillämpa bearbetningsbidraget. I så fall skall den staten delta i den särskilda interventionsordningen för lätta slaktkroppar enligt artikel 6a.

4. Enligt förfarandet i artikel 27

— skall kommissionen fastställa närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel, och

— får kommissionen ändra bidragsbeloppet eller besluta att tillfälligt upphöra med att bevilja bidrag.

Artikel 4j

Om en överträdelse av artikel 2 i direktiv 88/146/EEG() har konstaterats skall det berörda djuret inte berättiga till de bidrag som anges i denna avdelning.

---

(1) Radets direktiv 88/146/EEG av den 7 mars 1988 om förbud att använda vissa ämnen med hormonell verkan inom husdjursproduktionnen (EGT nr L 70, 16.3.1988, s. 16).

Artikel 4k

1. Oberoende av bestämmelserna i denna avdelning gäller följande för de nya tyska delstaterna:

a) Följande särskilda regionala tak skall fastställas:

780 000 handjur av nötkreatur för det särskilda bidraget.

180 000 am- och dikor för am- och dikobidraget.

Dessa tak skall omfatta både de bidragsrättigheter som skall delas ut från början och varje reserv som upprättas för området.

b) Tyskland får tillåta att bidragsrättigheterna överförs mellan de två särskilda taken motsvarande upp till 15 % av det totala antalet för dessa tak.

c) Tyskland skall fastställa villkoren för fördelningen av de särskilda taken och framför allt hur de skall fördelas regionalt.

2. Kommissionen får fastställa närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel enligt förfarandet i artikel 27.

3. Före slutet av år 1995 skall kommissionen lämna en rapport till rådet tillsammans med förslag om tillämpningen i de nya tyska delstaterna av de regler som gäller i resten av gemenskapen.

Rådet skall besluta om dessa förslag före utgången av år 1996.

Artikel 4l

Utgifterna i samband med beviljandet av dessa bidrag skall betraktas som interventionsåtgärder enligt artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 729/70.".

3. Följande rubrik skall sättas in före artikel 5:

"Avsnitt 2" – Intervention".

4. Artikel 6 i förordning (EEG) nr 805/68 skall ersättas med följande:

"Artikel 6

1. Om de villkor som anges i punkt 2 är uppfyllda får interventionsorganen genomföra uppköp i en eller flera medlemsstater eller i en region i en medlemsstat av en

eller flera kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper, som senare skall fastställas, av färskt eller kylt kött enligt KN-nummer 0201 10 och 0201 20 11 – 0201 20 59 med ursprung i gemenskapen. Uppköpen skall ske med anbudsförfarande i avsikt att garantera ett rimligt marknadsstöd och hänsyn skall tas till den säsongmässiga utvecklingen av slakten.

Uppköpen får inte överskrida följande kvantiteter per år för hela gemenskapen:

— 750 000 ton under 1993,

— 650 000 ton under 1994,

— 550 000 ton under 1995,

— 400 000 ton under 1996,

— 350 000 ton från och med 1997.

2. För varje kvalitet eller kvalitetsgrupp som får köpas upp får anbudsförfarandet inledas enligt bestämmelserna i punkt 8 när båda följande villkor är uppfyllda för en medlemsstat eller region i en medlemsstat under två veckor i följd:

— Det genomsnittliga marknadspris inom gemenskapen som är noterat på grundval av gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av vuxna nötkreatur är lägre än 84 % av interventionspriset.

— Det genomsnittliga marknadspris som är noterat på grundval av ovannämnda skala i en eller flera medlemsstater eller regioner i en medlemsstat är lägre än 80 % av interventionspriset.

Interventionspriset skall fastställas före början av varje regleringsår enligt förfarandet i artikel 43.2 i fördraget.

3. Anbudsförfarandet skall tillfälligt upphöra för en eller flera kvaliteter eller kvalitetsgrupper om något av följande gäller:

— Båda villkoren i punkt 2 är inte längre uppfyllda under två veckor i följd.

— Interventionsuppköp är inte längre lämpligt med hänsyn till kriterierna i punkt 1.

4. Interventionen skall också inledas om, under två veckor i följd, genomsnittspriset på gemenskapsmarknaden för okastrerade handjur som är yngre än två år eller kastrerade handjur, vilket pris noteras på grundval av gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av vuxna nötkreatur, faller under 78 % av interventionspriset och om det genomsnittliga marknadspriset i en medlemsstat eller regioner i en medlemsstat faller under 60 % av interventionspriset. I så fall skall uppköpen av de berörda kategorierna ske i de medlemsstater eller regioner i en medlemsstat där prisnivån ligger under denna gräns.

Med förbehåll för vad som föreskrivs i punkt 5 skall alla anbud antas i samband med dessa uppköp.

De kvantiteter som har köpts upp i enlighet med denna punkt skall inte beaktas vid tillämpningen av de uppköpstak som anges i punkt 1.

5. Endast de anbud som är lika med eller lägre än det genomsnittliga marknadspris som har noterats i en medlemsstat eller region i en medlemsstat plus ett belopp som senare skall fastställas på grundval av objektiva kriterier, får antas under den uppköpsordning som avses i punkt 1 och 4.

6. För varje kvalitet eller kvalitetsgrupp som kan komma i fråga för interventionsuppköp skall man enligt ett anbudsförfarande fastställa de uppköpspriser och kvantiteter som kan omfattas av interventionsuppköpet. Priserna och kvantiteterna får under vissa omständigheter fastställas av en medlemsstat eller en region i en medlemsstat på grundval av de genomsnittliga marknadspriser som har noterats. Alla som berörs skall garanteras lika tillgång till dessa anbudsförfaranden. Uppköpen skall inledas på grundval av betingelser som i nödvändig utsträckning skall fastställas närmare med hänsyn till strukturen på handeln.

7. Enligt förfarandet i artikel 27 skall man

— fastställa de kategorier, kvaliteter eller grupper av kvaliteter av produkter som kan komma i fråga för interventionsuppköp,

— besluta om inledning och återupptagande av anbudsförfaranden och om tillfälligt uppehåll i anbudsförfaranden i det fall som avses i punkt 3 sista strecksatsen,

— fastställa de uppköpspriser och kvantiteter som skall gälla för interventionen,

— fastställa beloppet för det tillägg som anges i punkt 5,

— fastställa genomförandebestämmelser för denna artikel, särskilt sådana som förhindrar en nedåtgående prisspiral,

— fastställa övergångsbestämmelser i nödvändig utsträckning för att denna ordning skall kunna genomföras.

Kommissionen skall fatta beslut om

— inledning av interventionsuppköp enligt punkt 4 och om tillfälligt uppehåll i dessa om något eller några av de förhållanden som anges i samma punkt inte längre gäller,

— tillfälligt uppehåll i uppköp enligt punkt 3 första strecksatsen.

Artikel 6a

1. De särskilda interventionsåtgärder som anges i punkt 2 får vidtas under perioden 1 januari 1993 – 31 december 1995. Dessa åtgärder skall endast tillämpas i de

medlemsstater som inte har infört det bearbetningsbidrag som anges i artikel 4i.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 5.2 får interventionsorganen genomföra uppköp genom anbudsförfarande i en eller flera medlemsstater eller i en region i en medlemsstat av vissa typer av färskt och kylt kött från handjur av nötkreatur som har enslaktvikt av 150 till 200 kg och som har sitt ursprung i gemenskapen.

3. De kvantiteter av kött som har köpts genom särskilda åtgärder skall beaktas vid tillämpningen av de uppköpstak som anges i artikel 6.1.

4. Kommissionen skall fastställa genomförandebestämmelser för denna artikel enligt förfarandet i artikel 27."

5. Följande artikel skall föras in:

"*Artikel 30a*

De belopp som skall betalas i enlighet med denna förordning skall betalas i sin helhet till de bidragsberättigade."

Artikel 2

1. För ansökningar om det särskilda bidraget som har lämnats in med avseende på kalenderåret 1992 skall den tidigare artikel 4a i förordning (EEG) nr 805/68 tillämpas.

Förordning (EEG) nr 468/87 skall upphöra att gälla från den 1 januari 1993. Den skall dock tillämpas på ansökningar som har lämnats in senast den 31 december 1992.

2. Förordning (EEG) nr 1357/80 skall upphöra att gälla. Den skall dock tillämpas på ansökningar som har lämnats in senast den 31 december 1992.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från den 1 januari 1993.

Dock skall artikel 1.4 tillämpas från tidpunkten för det första anbudsförfarandet som inleds år 1993.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 30 juni 1992.

På rådets vägnar

Arlindo MARQUES CUNHA

Ordförande